

LXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 30. Marts 1917).

Af de tre ved Samvirken mellem Kommissioner for de tre nordiske Stater udarbejdede Udkast til Love om visse Dele af Obligationsretten indtager Udkastet til Lov om Køb paa Afbetaling til en vis Grad en Særstilling. Medens de andre to Udkast for hele deres Indholds Vedkommende i alle væsentlige Punkter har løst den Opgave at tilvejebringe ensartede Retsregler og saaledes at skabe et Retsfællesskab mellem de nordiske Lande paa disse Omraader i Fortsættelse af det, som allerede tidligere er tilvejebragt med Hensyn til Veksellovgivningen, Lovgivningen om Køb (af Løsøre i Almindelighed) og andre Dele af Obligationsretten, har Forskelligheder i de tre Landes Ordning af den borgerlige Retspleje medført, at de Dele af Udkastet til Lov om Køb paa Afbetaling, som angaar disse Retshandlers processuelle Side, og som efter deres Øjemed ikke kunde holdes udenfor Udkastet, har maattet ordnes selvstændigt for hvert af de tre Lande. Det tilstræbte Retsfællesskab har saaledes paa disse Retshandlers Omraade maattet begrænses til

de materielle Retsregler, men er paa den anden Side for saa vidt ikke indskrænket til at fæstne et fælles Grundsynspunkt, men omfatter dettes Gennemførelse i Enkelthederne, ligesom Udkastet ogsaa i den hele ydre Ordning paa dette Omraade har stræbt hen til at give Retsreglerne en Skikkelse, som svarer til det indre Fællesskab.

Ved Fremsættelsen for den danske Rigsdag af Forslaget til Lov om Køb paa Afbetaling er, ligesom i de to andre Lande, denne Sondring mellem de materielle og de processuelle Retsregler i Emnet opretholdt. For Udvalget har Sondringen haft den Betydning, at det har været friere stillet lige overfor de processuelle Bestanddele, medens det med Hensyn til de materielle Retsregler har taget til Rettesnor — hvilken ogsaa ved tidligere nordiske Fælleslove af lignende Art har haft betydningsfulde Talsmænd —, at der ikke uden meget vægtige Grunde bør rokkes ved det, som Fælleskommissionerne har været enige om, og som nu er blevet til Lov i Sverige og Norge. Ved at